

ทำไมมุสลิมจึงเล่นสาดน้ำสงกรานต์ไม่ได้

นำเสนอเมื่อ : 10 ต.ค. 2552

ประเพณีวันตรุษสงกรานต์ สงกรานต์เป็นคำภาษาสันสกฤต มักเรียกเข้าคู่กับคำว่าตรุษ ซึ่งเป็นคำภาษาสันสกฤตเช่นกันรวมกันเป็นตรุษสงกรานต์ คำว่า ตรุษ หมายถึง เทศกาลเนื่องในการสิ้นปีซึ่งกำหนดตามจันทรคติ ตรงกับวันแรม 15 ค่ำ เดือน 4 (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 325) ส่วนคำว่าสงกรานต์ หมายถึง เทศกาลเนื่องในการขึ้นปีใหม่อย่างเก่า ซึ่งกำหนดตามสุริยคติ คือวันที่ 13,14 และ 15 เมษายน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 777) แปลว่า ตัด หรือขาด คือตัดขาดจากปีเดิมหรือสิ้นปีเป็นพิธีแสดงความยินดีที่ได้มีชีวิตผ่านพ้นมาด้วยความสวัสดิ์ในรอบปีหนึ่ง เรียกว่าสงปีเก่า ส่วนสงกรานต์ แปลว่า เคลื่อน ย้าย ผ่าน อันได้แก่พระอาทิตย์ผ่านหรือเคลื่อนย้ายเข้าไปในจักราศีใดราศีหนึ่ง และจักราศีนั้นแบ่งออกเป็น 12 ส่วนเท่ากัน หรือ 12 ราศี แต่ละราศีมีกลุ่มดาวอยู่ในราศีนั้นด้วย เมื่อพระอาทิตย์โคจรเข้าไปในราศีใดแล้วกวาดดวงอาทิตย์ผ่านพ้นไปได้ต้องใช้เวลาเป็นเดือน แต่ครั้นเมื่อพระอาทิตย์ผ่านพ้นไปครบ 12 ราศีก็นับเป็นเวลา 1 ปี (เสฐียรโกเศศ. 2516 : 6) ด้วยเหตุนี้ตรุษสงกรานต์จึงหมายถึงวันสิ้นปีเก่าขึ้นปีใหม่อย่างเก่าของไทย?

ทำไมมุสลิมจึงเล่นสาดน้ำสงกรานต์ไม่ได้

ประเพณีวันตรุษสงกรานต์

สงกรานต์เป็นคำภาษาสันสกฤต มักเรียกเข้าคู่กับคำว่าตรุษ ซึ่งเป็นคำภาษาสันสกฤตเช่นกันรวมกันเป็นตรุษสงกรานต์ คำว่า ตรุษ หมายถึง เทศกาลเนื่องในการสิ้นปีซึ่งกำหนดตามจันทรคติ ตรงกับวันแรม 15 ค่ำ เดือน 4 (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 325)

ส่วนคำว่าสงกรานต์ หมายถึง เทศกาลเนื่องในการขึ้นปีใหม่อย่างเก่า ซึ่งกำหนดตามสุริยคติ คือวันที่ 13,14 และ 15 เมษายน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 777) แปลว่า ตัด หรือขาด คือตัดขาดจากปีเดิมหรือสิ้นปีเป็นพิธีแสดงความยินดีที่ได้มีชีวิตผ่านพ้นมาด้วยความสวัสดิ์ในรอบปีหนึ่ง เรียกว่าสงปีเก่า ส่วนสงกรานต์ แปลว่า เคลื่อน ย้าย ผ่าน อันได้แก่พระอาทิตย์ผ่านหรือเคลื่อนย้ายเข้าไปในจักราศีใดราศีหนึ่ง และจักราศีนั้นแบ่งออกเป็น 12 ส่วนเท่ากัน หรือ 12 ราศี แต่ละราศีมีกลุ่มดาวอยู่ในราศีนั้นด้วย

เมื่อพระอาทิตย์โคจรเข้าไปในราศีใดแล้วกว่าดวงอาทิตย์ผ่านพ้นไปได้ต้องใช้เวลาเป็นเดือน แต่ครั้งเมื่อพระอาทิตย์ผ่านพ้นไปครบ 12 ราศีก็นับเป็นเวลา 1 ปี (เสฐียรโกเศศ. 2516 : 6)
ด้วยเหตุนี้ตรุษสงกรานต์จึงหมายถึงวันสิ้นปีเก่าขึ้นปีใหม่อย่างเก่าของไทย”

ประเด็นชี้แจง

จากเนื้อหาข้างต้นพอสรุปได้ว่า วันสงกรานต์ ถือว่าเป็นวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ของไทย ดังนั้นเมื่อวันสงกรานต์เป็นวันปีใหม่ของไทย มุสลิมที่อาศัยอยู่ในเมืองไทยย่อมไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวันดังกล่าว เพราะอิสลามมิได้บัญญัติหรือส่งเสริมให้สนุกสนานรื่นเริงในวันขึ้นปีใหม่ของชนชาติอื่นหรือแม้กระทั่งวันขึ้นปีใหม่ของอิสลามเองก็ตาม ดังเช่นมุสลิมบางกลุ่มเข้าใจผิดว่า วันที่ 1 มุหรรรอมของทุกปี คือวันขึ้นปีใหม่ของอิสลาม

ส่วนวันที่อิสลามอนุมัติให้รื่นเริงได้มีเพียงสองวันในรอบปีเท่านั้น คือวันอีดิลฟิฏริและอีดิลอัฎฮา ดังที่ท่านอนิสได้กล่าวไว้ว่า

เมื่อท่านนบีมุหัมมัดมาถึงนครมะดีนะฮ์ พวกชาวเมืองก็มีวันรื่นเริงอยู่สองวัน ท่านจึงถามขึ้นว่า “ทั้งสองวันนั้นคือวันอะไร?” พวกเขาตอบว่า “ในสมัยก่อนศาสนาอิสลามพวกเราได้มีการละเล่นกัน” ท่านนบีจึงกล่าวว่า “พระองค์อัลลอฮ์ทรงกำหนดวันทั้งสองให้แก่พวกท่านซึ่งดีกว่าวันทั้งสองนั้น ก็คือวันอัฎฮา และวันฟิฏริ

ฉะนั้น เมื่ออิสลามมิได้กำหนดวันขึ้นปีใหม่ให้แก่บรรดามุสลิม จึงถือว่าไม่อนุญาตให้จัดงานเกี่ยวกับวันขึ้นปีใหม่ ไม่ว่าจะในวันขึ้นปีใหม่ทีอ้างว่าเป็นของอิสลามหรือของศาสนาอื่นก็ตาม

ท่านนบีมุหัมมัดกล่าวไว้ว่า “บุคคลใดที่เลียนแบบชนกลุ่มอื่น ดังนั้นเขาก็เป็นส่วนหนึ่งของชนกลุ่มนั้นด้วย”

วันสงกรานต์เป็นวันปีใหม่ของศาสนาอื่น ซึ่งเทศกาลดังกล่าวมิได้เกี่ยวข้องกับบรรดามุสลิมเลยแม้แต่น้อย จึงไม่เป็นที่อนุมัติสำหรับมุสลิมต่อการร่วมแสดงความยินดีหรือร่วมเฉลิมฉลองแ

ละร่วมสนุกสนานในวันดังกล่าว

ประวัติความเป็นมาของวันสงกรานต์

วันสงกรานต์ตกอยู่ในวันที่ 13,14 และ 15 เมษายนของทุกปี การกำหนดวันสงกรานต์ในปีแรกเป็นครั้งแรกเพี้ยนตรงกับวันที่ 13 เมษายน ปีต่อมาจึงต้องยึดเอาตามวันที่กำหนดครั้งแรกนั้น ที่จริงแล้ววันสงกรานต์อาจจะไม่ใช่วันที่ 13 เมษายนก็ได้ วันที่ 13 เมษายน เรียกว่าวันมหาสงกรานต์ ซึ่งเป็นวันที่พระอาทิตย์ขึ้นสู่อาศีเมษ วันที่ 14 เมษายนเรียกว่าวันเนา ซึ่งเป็นวันที่พระอาทิตย์โคจรอยู่ระหว่างราศีมีนกับราศีเมษ และวันที่ 15 เมษายนเป็นวันเถลิงศกขึ้นปีศักราชใหม่

วันสงกรานต์เป็นวันขึ้นปีใหม่ โดยเริ่มใช้มาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย กระทั่งถึงปี พ.ศ. 2483 พล.ต.หลวงพิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในปีนั้น ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติปฏิทินต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อแก้วันขึ้นปีใหม่ จาก 1 เมษายน เป็น 1 มกราคม เมื่อ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2483 และสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการ และได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2483 โดยให้ขึ้นปีใหม่ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2484

ตำนานวันสงกรานต์

ตำนานในวันสงกรานต์นี้ได้ปรากฏในเทพนิยายของศาสนาพราหมณ์ ฮินดูอยู่เรื่องหนึ่ง และได้ปรากฏอยู่ในศิลาจารึกที่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามดังต่อไปนี้

เศรษฐีคนหนึ่งไม่มีบุตร บ้านของเขาอยู่ใกล้กับบ้านของนักเลงสุรา นักเลงสุรานั้นมีบุตร 2 คน มีผิวเนื้อเหมือนทอง วันหนึ่งนักเลงสุรานั้นได้เข้าไปกล่าวคำหยาบคายต่อเศรษฐี และเศรษฐีถามเขาว่าเหตุใดเขาจึงมาหมิ่นประมาทต่อเศรษฐีผู้มีทรัพย์สมบัติมาก นักเลงสุราได้ตอบว่าถึงเศรษฐีมีสมบัติมากก็ไม่ มีบุตร เมื่อเศรษฐีตายแล้วทรัพย์สมบัติก็สูญเปล่า นักเลงสุรากล่าวว่าตนประเสริฐกว่าเศรษฐี

เศรษฐีมีความละอายแล้วจึงบวงสรวงพระอาทิตย์พระจันทร์ตั้งจิตอธิษฐานขอบุตรถึง 3 ปีก็มิได้มีบุตร อยู่มาวันหนึ่ง เป็นวันนักขัตฤกษ์สงกรานต์ พระอาทิตย์ ยกขึ้น สู่ ราศีเมษ

เศรษฐีได้พาบริวารขึ้นไปยังต้นไทรอันเป็นที่อยู่แห่งผึ่งนกก ทั้งปวงริมฝั่งน้ำ จึงเอาข้าวสารลงน้ำ 7 ครั้ง แล้วหุงขึ้นบูชาพระไทร ประโคมพิณพาทย์ตั้งจิตอธิษฐานขอบุตร พระไทรมีความกรุณา จึงเหาะไปเข้าเฝ้าพระอินทร์

พระอินทร์ได้ให้ธรรมาบาลเทวบุตรลงมาปฏิสนธิในครรภ์ภริยาของเศรษฐี เมื่อนางคลอดบุตรออกมา จึงให้ชื่อธรรมาบาลกุมาร แล้วปลุกปราสาท 7 ชั้น ให้อยู่ใต้ต้นไมไทรริมฝั่งแม่น้ำ ธรรมาบาลกุมารโตขึ้นได้เรียนรูภาษานก แล้วเรียนรูไทรเพทจนจบ เมื่ออายุ 7

ขวบและได้เป็นครูสอนมงคลการต่างๆแก่คนทั้งหลาย มงคลเหล่านั้นมีอยู่ 12 มงคล อันได้แก่ การโกนผมไฟ การเจาะหู การตั้งชื่อเด็ก การสอนเด็กให้เดิน ให้พูด การเบียดขาว การนุ่งผ้า การวายน้ำ การโกนจุก การตัดเล็บ การตกแต่งร่างกาย และการแต่งงาน

ในขณะนั้นโลกทั้งหลายนับถือท้าวกบิลมหาพรหมองค์หนึ่ง ว่าเป็นผู้ แสดงมงคลแก่ มนุษย์ ทั้งปวง เมื่อท้าวกบิลมหาพรหมทราบจึงลงมาถามปัญหา 3 ข้อกับธรรมาบาลกุมาร โดยให้สัญญากันว่า ถ้าธรรมาบาลกุมารแก้ปัญหานั้นได้ จะตัดเศียรบูชาความรู้ ของธรรมาบาลกุมาร แต่ธรรมาบาลกุมารแก้ปัญหานั้นไม่ได้ต้องตัดศีรษะของตนบูชาท้าวกบิลมหาพรหมภายใน 7 วัน ปัญหา 3 ขอนั้นมีอยู่ว่า

ข้อ 1. ตอนเช้าราศีของมนุษย์อยู่ที่ไหน

ข้อ 2. ตอนเที่ยงราศีของมนุษย์อยู่ที่ไหน

ข้อ 3. ตอนเย็นราศีของ มนุษย์อยู่ที่ไหน

เมื่อเวลาล่วงไป 6 วัน ธรรมาบาลกุมารยังคิดไม่ออก จึงนึกว่าพรุ่งนี้เป็นวันที่ตนต้องตายด้วยอาญาของท้าวกบิลมหาพรหม ธรรมาบาลกุมารไม่ต้องการตายจึงคิดหนีไปซุกซ่อนตายเสียดีกว่า แล้วลงจากปราสาทไปนอนอยู่ใต้ต้นตาล 2 ต้น ซึ่งมีนกอินทรีสองตัวผัวเมียทำรังอาศัยอยู่บนต้นตาลนั้น ครั้นเวลาค่ำนางนกอินทรีได้ถามสามีของมันว่าพรุ่งนี้จะได้อาหารที่ใด สามีของนางนกอินทรีตอบว่าจะได้กินศพธรรมาบาลกุมาร

ซึ่งท้าวภิลมहाพรหมจะฆ่าเสีย เพราะธรรมบาลกุมารไม่สามารถตอบปัญหา 3
ข้อของท้าวภิลมहाพรหมได้ นางนกอินทรีจึงถามสามีของมันว่า ปัญหา 3
ข้อนั้นมีอย่างไร สามีของนางนกอินทรีบอกว่าตอนเขาราคีของมนุษย์อยู่ที่ไหน
ตอนเที่ยงราศีของมนุษย์อยู่ที่ไหน ตอนเย็นราศีของมนุษย์อยู่ที่ไหน
นางนกอินทรีก็ถามสามีของมันว่าปัญหานั้นแก่อะไร
สามีของนางนกอินทรีได้บอกว่า ตอนเขาราคีของมนุษย์อยู่ที่หน้า
มนุษย์ทั้งหลายจึงเอาน้ำล้างหน้า ตอนเที่ยงราศีของมนุษย์อยู่ที่อก
มนุษย์ทั้งหลายจึงเอาเครื่องหอมปะพรมที่อก
ส่วนตอนเย็นราศีของมนุษย์อยู่ที่เท้า มนุษย์ทั้งหลายจึงเอาน้ำล้างเท้า
(คณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ.2529 : 84)

ธรรมบาลกุมารได้ยื่นการสนทนาของนกอินทรี 2 ตัวเมียเช่นนั้นแล้ว
ก็ได้กลับไปยังปราสาทของตน
ครั้นวันรุ่งขึ้นท้าวภิลมहाพรหมได้มาถามปัญหา 3 ข้อนั้น
ธรรมบาลกุมารได้ตอบคำถามนั้นถูกต้อง
ท้าวภิลมहाพรหมจึงเรียกเทพธิดาทิ้งเจ็ดผู้เป็นบริจาริกา(แปลว่าหญิงรับใช้
หรือภรรยา)
พระอินทร์มาพร้อมกันแล้วบอกว่าเราจะตัดศีรษะของเราบูชาธรรมบาลกุมาร
ถ้าศีรษะของเราตั้งไว้บนแผ่นดินไฟจะไหม้ทั่วโลก
ถ้าทิ้งขึ้นบนอากาศฝนจะแล้งถ้าทิ้งในมหาสมุทรน้ำจะแห้ง
จึงให้เทพธิดาทิ้งเจ็ดนั้นเอาน้ำมารองรับศีรษะ แล้วตัดศีรษะส่งให้ธิดาองค์ใหญ่
นางจึงเอาน้ำมารับพระเศียรของบิดาไว้
แล้วแห่ประทักษิณ(คือการแห่เวียนขวา) รอบเขาพระสุเมรุ 60 นาที
แล้วอุ้มเชิญไปประดิษฐานไว้ในมณฑปถ้ำคันทรูลีเขาไกรลาส
บูชาด้วยเครื่องพิมพิตต่างๆ
พระเวสสุกรรมหรือวิษณุกรรมก็นิรมิตโลงด้วยแก้วเจ็ดประการชื่อภควดีให้เป็น
ที่ประชุมเทวดา เทวดาทิ้งปวงได้นำเถาฉมุนาค(ไมทราบว่าเป็นเถาอะไร
น่าจะเป็นเถาไม้ที่ไซ้หมักสำหรับทำน้ำโสมนหรือสุรา)
มาลงในสระอโนดาตเจ็ดครั้งแล้วแจกกันสังเวททุกพระองค์ ครั้นถึงครบกำหนด
365 วัน โลกสมมติว่าปีหนึ่งเป็นสงกรานต์ นางเทพธิดา 7 องค์
จึงผลัดเวรกันองค์ละ 1 ปี
มาอุ้มเชิญพระเศียรท้าวภิลมहाพรหมออกแห่ประทักษิณเขาพระสุเมรุทุกปี
แล้วกลับไปเทวโลก (วีระชัย มีชอบธรรม และคณะ.2530 : 123,สุเมธ
เมธาวิทยากุล. 2535 : 6)

ที่ผลัดเวรกันมาอัญเชิญพระเศียรทำวกบิลมहाพรหมออกแห่ประทักษิณเขาพระ
สุเมรุทุกปีนั้น มีหลักเกณฑ์อยู่ว่าถ้าวันมหาสงกรานต์ในวันที่ 13 เมษายน
ตรงกับวันอะไร และเป็นเวรของนางเทพธิดาองค์ใดเป็นไปดังนี้

วัน

อาทิตย์

จันทร์

อังคาร

พุธ

พฤหัสบดี

ศุกร์

เสาร์

ชื่อนางสงกรานต์

ทุงษเทวี

โคจรเทวี

รากษสเทวี

มณฑาเทวี

กิริณีเทวี

กิมินาเทวี

มโหธรเทวี

ประเด็นชี้แจง

ตำนานของวันสงกรานต์มาจากความเชื่อที่ปรากฏในเทพนิยายของศาสนาพราหมณ์ ฮินดู โดยเชื่อว่าเมื่อวันสงกรานต์ตรงกับวันที่ 13 เมษายนตรงกับวันใดก็ตาม เช่น วันตรงกับวันอาทิตย์ วันศุกร์ หรือวันอื่นๆ ภายในสัปดาห์ เหลลาคิดาของท้าวทิล มหาพรหม จะทำหน้าที่ออกมาอัญเชิญพระเศียรบิดาของพวกนางตามวันที่ถูกกำหนดไว้

เช่น นั้นสมมติว่าวันที่ 13

เมษายนตรงกับวันพุธเท่ากับว่านางมณฑาทิวีจะออกมารับพระเศียรของเทวกบิลมหาพรหม เพื่อนำมาแห่ประทักษิณเขาพระสุเมรุของปีนั้น

ความเชื่อดังกล่าวยังคงดำเนินอยู่จนกระทั่งถึงปัจจุบันสำหรับบุคคลที่นับถือและเชื่อถึงการรวมพิธีกรรมในวันสงกรานต์ ไม่ว่าจะเป็ศาสนาพราหมณ์ ฮินดู หรือศาสนาพุทธก็ตาม

ส่วนของศาสนาอิสลามได้กำหนดขอบเขตของความเชื่อไว้ว่าความเชื่อใดๆ จะต้องอยู่บนพื้นฐานของอัล-กรุอันและแบบฉบับของท่านนบีมุหัมมัดเท่านั้น สว่นความเชื่อที่ขัดกับหลักการของอิสลามหรืออิสลามไม่ได้กำหนดไว้ถือว่ามุสลิมทุกคนจะกระทำมิได้ โดยเด็ดขาด ด้วยเหตุนี้เองท่านนบีมุหัมมัดจึงกล่าวสอนไว้ว่า

“โลกนี้ (ดูนยา) เปรียบเสมือนห้องขังของผู้ศรัทธาและเป็นสวรรค์สำหรับผู้ไม่ศรัทธา (ตออิสลาม)”

คำสอนของท่านนบีมุหัมมัด

นัยหมายการดำเนินชีวิตของมุสลิมจะต้องอยู่ในขอบเขตและระเบียบที่ศาสนา กำหนดไว้ตลอดเวลา จึงคล้ายกับบุคคลที่อาศัยอยู่ในห้องขังที่ไม่มีอิสระมากนัก การกระทำอะไรก็ทำไม่ได้ กฏเกณฑ์ตลอดเวลา ตรงกันข้ามกับบุคคลที่มีไซมุสลิม ซึ่งพวกเขาที่มีอิสระเต็มที่ในการดำรงชีวิตของตัวเองโดยไม่มีขอบเขตและหลักเกณฑ์ตายตัว กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามอำเภอใจภายใต้จิตสำนึกแห่งความต้องการของตนเอง

สมอ

ฉันใดก็ฉันนั้น

แม่มุสลิมปรารถนาเข้าร่วมกิจกรรมในวันสงกรานต์มากเพียงใด
ก็ไม่สามารถกระทำเช่นนั้นได้

เพราะวันดังกล่าวเป็นวันขึ้นปีใหม่ใหม่ตามความเชื่อของชาวพุทธ
ส่วนมุสลิมมีวิถีชีวิตที่ถูกระบุกำหนดบนพื้นฐานของพระผู้เป็นเจ้า
อีกทั้งไม่ใช่วันรื่นเริง

หรือวันแห่งการเฉลิมฉลองของศาสนาอิสลามเพราะฉะนั้นมุสลิมจึงไม่มีส่วนเกี่ยว
ข้องกับวันดังกล่าวแม้แต่น้อย

การเล่นสาดน้ำสงกรานต์

“วิถีเล่นสาดน้ำสงกรานต์นั้นคงมีลักษณะนั้นคงมีลักษณะคล้ายกันในทุกภาค
ของราชอาณาจักรไทย แต่บางท้องถิ่นอาจมีการเล่นน้ำกันรุนแรงไป
การสาดน้ำวันสงกรานต์มักแบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายคือ ฝ่ายชายกับฝ่ายหญิง
และการเล่นสาดน้ำวันสงกรานต์นี้เกิดจาก ความเชื่อว่า

การสาดน้ำจะช่วยให้ฝนตกตามฤดูกาล”

การเล่นน้ำสาดน้ำในวันสงกรานต์เป็นประเพณีที่ผู้เขียนต้องการเขียนถึงมากที่สุด
เนื่องจากมุสลิมบางกลุ่มโดยเฉพาะบรรดาเยาวชนมุสลิมทั้งชายและหญิง
นิยมเล่นสาดน้ำในวันสงกรานต์กันอย่างแพร่หลาย
มีกล่าวกันว่าในบางท้องถิ่นมุสลิมจะเล่นสาดน้ำ ก่อนวันสงกรานต์
(คือก่อนวันที่13) และเลิกสาดน้ำภายหลังวันสงกรานต์ (คือเลิกภายหลังวันที่
15)

ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามุสลิมบางกลุ่มนิยมเล่นสาดน้ำสงกรานต์มากกว่าผู้ที่นับถือศา
สนาพุทธเสียอีก

ภาพลักษณ์ของมุสลิมจึงดูมัวหมองอย่างเห็นได้ชัดถึงการไม่มีจุดยืน
และไม่ได้อธิษฐานขอความดีที่มาจากวันสงกรานต์

และการเล่นสาดน้ำว่าเป็นอย่างไร?

ซึ่งถ้าหากมุสลิมทราบก็คงจะได้ใคร่ครวญถึงความผิดพลาดของตนในอดีตที่ได้ร
วมเล่นสาดน้ำเป็นแน่

เพราะการสาดน้ำในวันดังกล่าวมากจากความเชื่อที่ว่าจะช่วยให้ฝนตกตามฤดูกาล
เป็นการมอบหมายให้ฝนตกด้วยการสาดน้ำ

ด้วยเหตุนี้เองที่มุสลิมไม่สามารถจะร่วมเล่นสาดน้ำในวันสงกรานต์ได้อย่างเต็มที่

โดยเฉพาอย่างยิ่งบรรดาเยาวชนซึ่งหวังเพียงความสนุกสนานจนอาจลืมนึกถึงสิ่ง
ที่อาจส่งผลเสียกระทบต่อความศรัทธาของตน

โปรดพิจารณาหลักฐานดังต่อไปนี้

ภายหลังการนมาศุบหฺที่ดำบลหุ้ดัยบียะฮฺ
ท่านนบีมุหัมมัดจึงกล่าวถามขึ้นว่า “พวกท่านทราบไหมว่า
พระองค์อัลลอฮฺทรงสร้างอะไรกับพวกท่าน?”

บรรดาสหายของท่านนบีกล่าวตอบว่า “พระองค์อัลลอฮฺ
และศาสนทูตของพระองค์ ยอมรู้ดียิ่ง” ท่านนบีกล่าวว้
พระองค์อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “ในตอนเช้า

ส่วนหนึ่งจากปวงบ่าวของฉันนั้นศรัทธาต่อฉันและปฏิเสธต่อฉัน(กล่าวคือ)บุคคล
หนึ่งกล่าวว่า เมื่อฝนตกลงมายังเรา

นั้นเป็นความโปรดปรานจากพระองค์อัลลอฮฺ

เขาผู้นั้นศรัทธาต่อฉันและปฏิเสธต่อดวงดาว (เพราะดาวต่างๆ
บนท้องฟ้าไม่สามารถทำให้ฝนตกได้), ส่วนบุคคลหนึ่งกล่าวว่า

เมื่อฝนตกลงมายังเรานั้นเป็นเพราะดวงดาวต่างๆ โคจรที่นั่นไปยังที่โน้น
เช่นนั้นแหละที่เขาได้ปฏิเสธต่อฉัน และเชื่อมั่นศรัทธาต่อดวงดาวต่างๆ

ผู้เขียนจึงใคร่ขอเรียนให้ผู้ปกครองหรือครูอาจารย์ได้ช่วยกันกำชับ
และรณรงค์ให้มุสลิมละทิ้งการรวมกิจกรรมในวันดังกล่าว

โดยเฉพาอย่างยิ่งการเล่นสาดน้ำ

ยิ่งต้องตักเตือนกันอย่างจริงจังและเข้มงวดอย่างที่สุด

หวังเพียงให้เยาวชนมุสลิมในวันนี้ได้ยืนหยัดและรักษาจูนแห่งความเป็นมุสลิม
ที่แท้จริงตลอดไป

จากรายละเอียดที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมด
พอที่จะสรุปให้เป็นบทเรียนและเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของมุสลิมได้ดังนี้

1. มุสลิมจะต้องไม่นำสิ่งอื่นที่มีใช้อิสลามมาปฏิบัติ

มุสลิมจะต้องดำเนินชีวิตด้วยการยึดแนวทางที่ถูกกล่าวไว้ใน อัล-กอรอาน

และแบบฉบับที่มาจากท่าน นบี มุหัมมัด
เพราะพระองค์อัลลอฮ์จะทรงรับภาระงานจากแนวทางทั้งสองนี้เท่านั้น
และพระองค์ยังทรงสั่งกำชับอย่างเนนหนักมิให้หาสิ่งที่มีไชฮิฮลามมาปฏิบัติดังนี้

“และบุคคลใดก็ตามที่แสวงหาแนวทางอื่นจากอิสลาม (นำมาปฏิบัติ)
ศาสนานั้นจะไม่ถูกรับจากเขา
(หมายถึงพระองค์อัลลอฮ์จะไม่ทรงรับภาระงานที่เป็นแบบฉบับอื่นจากอิสลามอย่างเด็ดขาด)”

ท่านนบีมุหัมมัดได้กล่าวไว้ว่า

“ฉันได้ทิ้งไว้สำหรับพวกท่านสองสิ่ง ซึ่งพวกท่านจะไม่มีวันหลงทาง
ตราบเท่าที่ พวกท่านยึดมั่นสองสิ่งนี้ไว้
นั่นคือคัมภีร์ของอัลลอฮ์ และแบบฉบับจากศาสนาทูตของพระองค์
(คือสุนนะฮ์ของท่านนบีมุหัมมัด)”

จึงสรุปได้ว่า
ไม่มีช่องทางใดที่ทำให้มุสลิมสามารถเข้าร่วมกิจกรรมในวันสงกรานต์ได้เลย
เพราะเพียงแค่ว่าหลักฐานที่นำมาเสนอข้างต้นก็เป็นที่แน่ชัดตรงประเด็นอยู่แล้ว

2. พฤติกรรมของมุสลิมจะต้องแตกต่างจากศาสนิกอื่น

ท่านนบีมุหัมมัด กล่าวไว้ว่า
“พวกท่านจงมีพฤติกรรมที่แตกต่างจากบรรดาผู้ที่ตั้งภาคี”

คำกล่าวของท่านนบีมุหัมมัดบ่งบอกให้รู้ว่ามุสลิมจะต้องอยู่ร่วมกับสังคมทั้งที่เป็น
มุสลิม และมีไชมุสลิม
โดยแสดงภาพลักษณ์แห่งการเป็นมุสลิมให้เป็นประจักษ์ในทุกๆ ด้าน
ไม่ว่าชีวิตความเป็นอยู่ จริยธรรมแห่งอิสลาม การประกอบศาสนกิจ และอื่นๆ
เพื่อให้ต่างศาสนิกได้รู้ถึงมาตรฐานและจุดยืนแห่งความเป็นมุสลิมซึ่งมีเอกลักษณ์
เป็นของตนเองในทุกๆ ด้าน

เมื่อเป็นเช่นนี้หากมุสลิมผู้หนึ่งเข้าร่วมกิจกรรมในวันสงกรานต์
ย่อมชี้ให้เห็นว่ามุสลิมผู้นั้นมิได้ทำตัวแตกต่างไปจากสังคมส่วนใหญ่ที่มีไชมุสลิม
ทั้งๆ ที่รู้ว่าสิ่งดังกล่าวไม่เป็นที่อนุมัติของศาสนา

อีกทั้งท่านนบีมุหัมมัดได้กำชับไว้ว่า จงทำตัวให้แตกต่างจากบรรดาผู้ที่ตั้งภาคี ซึ่งหมายรวมถึงความเชื่อและการปฏิบัติ ภาพลักษณ์ของมุสลิมควรจะเด่นชัดกว่านี้ มิเช่นนั้นแล้วผู้คนทั่วไปจะตัดสินได้อย่างไรว่าสังคมไหนคือสังคมมุสลิม และสังคมไหนมิใช่สังคมมุสลิม

3. มุสลิมจะต้องดำเนินชีวิตท่ามกลางสังคมอย่างมีจุดยืน

ท่านนบีมุหัมมัดได้กล่าวไว้ว่า “พวกท่านอย่าเป็นบุคคลที่ไร้จุดยืน (เขาจะมีสภาพเป็นเช่นไร) หากผู้คนทั้งหลายกระทำความดี (ที่สอดคล้องกับอิสลาม) เราก็กระทำความดีนั้นด้วย และหากว่าผู้คนทั้งหลายทำความชั่วร้าย เราก็ทำความชั่วร้ายนั้นด้วย แต่ทว่าพวกท่านจงเป็นบุคคลที่มีจุดยืน (หมายถึง) หากว่าผู้คนทั้งหลายกระทำความดี เราก็กระทำความดีนั้นด้วย แต่หากว่าผู้คนทั้งหลายทำความชั่วร้าย เราก็ไม่ทำความชั่วร้ายนั้น”

วจาณะของท่านนบีมุหัมมัด ซึ่งประเด็นที่ชัดเจนและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของมุสลิม ขณะอยู่รวมปะปนกับผู้คนในสังคมส่วนใหญ่โดยที่ท่านนบีได้สอนให้มุสลิมแสดงจุดยืนอย่างเด่นชัดมุสลิมจะไม่คลุ่มเคลือและไร้แกนสารอย่างเด็ดขาด เพราะมุสลิมมีแนวทางเป็นของตนเอง และต้องดำเนินไปตามแนวทางนั้นถึงแม้ว่าคิดว่างาม ซึ่งมีพื้นฐานมากความเชื่อ ไม่ว่าจะความเชื่อนั้นจะได้รับอิทธิพลมาจากศาสนา ลัทธิ หรือความคิด มุสลิมถือว่าจะนำสิ่งนั้นมาปฏิบัติด้วยไม่ได้ เพราะไม่มีคำสอนมาจากศาสนาอิสลาม

ผู้เขียนเชื่อเหลือเกินว่า หากมุสลิมในปัจจุบันยึดมั่นอุดมการณ์มีจุดยืนชัดเจนแจ่มแจ้งเช่นที่กล่าวมาข้างต้น มุสลิมจะพัฒนาคุณภาพและยกระดับการเป็นมุสลิมได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามไม่ต้องสงสัย

4. ใกล้เคียงกียามะฮฺ (วันสิ้นโลก)
มุสลิมจะต้องมีสภาพเหมือนบุคคลที่กำลังเผาไฟไว้ในมือ

ท่านนบีมุหัมมัดได้กล่าวไว้ว่า

“ช่วงสมัยหนึ่งจะเกิดขึ้นกับประชาชาติของฉัน
(หมายถึงสภาพก่อนใกล้วันกิยามะฮ์)
จะมีบุคคลในหมู่พวกเขาที่ยืนหยัดอยู่บนศาสนาของเขา
ประหนึ่งว่าเขากำลังทำถ่านไฟ (รอน ๆ ไว้ในมือของเขา)”

ท่านนบีมุหัมมัดได้กล่าวถึงสภาพใกล้ ๆ
วันสิ้นโลกว่ามุสลิมจะมีสภาพเหมือนบุคคลที่กำลังทำถ่านไฟรอน ๆ
ไว้ในมือของตนเอง นั่นย่อหมายถึง
มุสลิมในยุคใกล้วันสิ้นโลกจะต้องต่อสู้กับอารมณ์ไฟต่ำของตนเอง
มิให้เดินตามสังคมที่มีพฤติกรรมอันสวนทางกับอิสลาม
ต้องต่อสู้กับอารมณ์ไฟต่ำของตนเองมิให้ละทิ้งการประกอบศาสนกิจในช่วงนั้นแ
ละอื่น ๆ ซึ่งดูราวกับว่าตนเองต้องใช้ความอดทนพอ ๆ กับการทำถ่านไฟรอน ๆ
ไว้ในกำมือของตนเอง
แต่ถ้าไม่ต่อสู้กับอารมณ์ไฟต่ำของตนเองอย่างจริงจังแล้ว
เชื่อแน่เหลือเกินว่าเขาอาจเป็นบุคคลหนึ่งที่ตกอยู่ในสภาพที่พ่ายแพ้อย่างย่อยย
บ

สภาพของมุสลิมในปัจจุบันคงไม่แตกต่างอะไรกับมุสลิมในยุคใกล้วันสิ้นโลก
(หรือว่ายุคนี้ อาจจะได้ถึงยุคใกล้วันสิ้นโลกก็เป็นได้)
เนื่องจากมุสลิมในปัจจุบันต้องต่อสู้กับอารมณ์ไฟต่ำของตนเองอย่างหนักหน่วง
มิเช่นนั้นแล้ว มุสลิมจะไม่สามารถแสดงภาพลักษณ์แห่งอิสลามได้เลย
อย่างเช่น การรวมกิจกรรมหรือการเล่นสาดน้ำในวันสงกรานต์
เป็นบทพิสูจน์การต่อสู้กับอารมณ์ไฟต่ำของมุสลิมได้เป็นอย่างดี
มุสลิมคนใดที่พ่ายแพ้ให้แก่ค่านิยมความเชื่อของสังคมแล้วเขาไปมีส่วนร่วมในวัน
สงกรานต์
และมุสลิมคนใดบ้างที่ต่อสู้กับอารมณ์ไฟต่ำของตนเองโดยไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิ
กรรมในวันสงกรานต์ ประหนึ่งผู้ที่กำลังทำถ่านไฟรอน ๆ ไว้ในมือของตน